

[Svend Haugaard.]

risikerer, at Kina får en væsentlig større indflydelse på Vietnams politik, end det ellers ville have fået?

Vi har før i tinget drøftet spørgsmålet, om vi bliver taget til indtægt for amerikanske aktioner i Vietnam. Jeg er enig med hr. Frode Jakobsen i, at der på det punkt må siges klart fra fra dansk side. Jeg mener, at vi selv kan være årsag til, at amerikanerne med lidt god vilje kan have misforstået os. Jeg har f. eks. hørt, at i den instruks, som er givet til den danske FN-delegation med hensyn til dens stilling i De Forenede Nationers generalforsamling, hvis der kom forslag frem om Syd- eller Nordvietnams optagelse i De Forenede Nationer, skulle der være givet besked om, at Danmark skulle stemme for Sydvietnam, men ikke for Nordvietnam. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg spørger, om det er det, og hvis det er det, vil jeg gerne bede om en motivering herfor. Mig forekommer det, at det måske ville være mere nærliggende, om vi tog vores anerkendelse af general Kys regering i Saigon tilbage.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg tror i og for sig, jeg er berettiget til at takke de forskellige ordførere, for stort set er forløbet af debatten af en sådan karakter, at man har givet tilslutning til de synspunkter, jeg på regeringens vegne fremhævede i min redegørelse. Jeg forstår også, at man stort set var enig i den konklusion, jeg på regeringens vegne drog af redegørelsen, og som er nedfældet i de 4 punkter, jeg fremhævede til sidst. I den udstrækning, hvori det er tilfældet, er jeg naturligvis taknemlig for tilslutningen, og skal heller ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger til debatten, således som den er forløbet. Der er dog stillet forskellige spørgsmål til mig, som gør det rimeligt, at jeg svarer på dem.

Hr. Kai Moltke, som jo er ordfører for forespørgerne, har jeg i og for sig ikke yderligere bemærkninger at gøre til. Jeg forstår, at hr. Kai Moltke er tilfreds med den besvarelse, hans forespørgsel har mødt. Jeg kunne dog have lyst til at understrege det synspunkt, hr. Per Federspiel gjorde gældende: at man nok kan spørge sig selv, hvor stort et behov der i og for sig har været

for en debat som den, vi har haft i dag. Det er ikke mere end to måneder siden, vi sidste gang havde en debat, og hvis hr. Kai Moltke vil gøre sig den ulejlighed at se efter, hvad jeg sagde dengang, vil han finde, at det svarer til, hvad jeg sagde i dag. Man kunne måske derfor mene, at det i det hele taget var lidt overflødigt med debatten. På den anden side synes den jo i et vist omfang at have bragt afklaring, i hvert fald nogle steder, og det synes jeg, man må hilse med tilfredshed.

Jeg er enig med hr. Kai Moltke i, at man ikke skal forestille sig, at der kan blive frie valg i Sydvietnam under amerikansk besættelse. Hr. Kai Moltke mente, at der aldrig kan holdes frie valg, når et land er besat af fremmede styrker. Det er en interessant betragtning, som jeg skal erindre mig, når vi får lejlighed til at drøfte valg, afholdt andre steder i verden. Det er altså en betragtning, jeg er enig i, og derfor tror jeg, at forudsætningen, som jeg også udtrykkelig nævnte det i min tale, for frie valg må være, at det sker under international kontrol, efter at alle fremmede styrker — derunder også de nordvietnamesiske styrker — er trukket bort fra Sydvietnam.

Hvad angår spørgsmålet om den hjælp, vi fra dansk side har ydet eller tilbudt at yde til Sydvietnam, vil jeg gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelse, gøre det helt klart — også det tror jeg i øvrigt at jeg gjorde for 2 måneder siden — at vi har behandlet anmodningen fra den sydvietnamesiske regering om at få u-landshjælp på samme måde, som vi har behandlet en hvilken som helst anden ansøgning om u-landshjælp. Denne ansøgning har resulteret i, at vi har tilbudt at uddanne et vist antal sydvietnamesiske sygeplejersker her i landet, og på dette tilbud har vi ikke modtaget noget svar fra den sydvietnamesiske regering.

Jeg vil også gerne understrege, at det er forkert, at man fra den amerikanske regerings side skulle have udtalt, at der forelå en støtte fra dansk side til den amerikanske politik i Vietnam. Efter at jeg var blevet opmærksom på, at denne fejlagtige opfattelse var blevet fremført i den offentlige diskussion, henvendte vi os i Washington for at få at vide, hvornår Rusk eller Ball skulle have udtalt sig — det blev tilkendegivet,